

Egen min Mary,

Tack skall du hafva min älskling för ditt bref adresseradt till Ungheni, vi telegraferade efter alla bref och tidningar derifrån hit. Här äro vi på obestämd tid, 3, 5 eller 7 dagar. Jag är redan 3^e dagen här på bivak, kom genast hit med kompaniet och har endast två gånger varit i staden. I dag flyttade alla mina officerare äfven ut, och nu bo vi alla i ett tält. Det är 12 alnar långt och 8 alnar bredt, men har formen af ett spetsigt tak, och Ehnberg är den enda som i midten kan stå rak. Våra sängar stå två och två i bredd, då det återstår ungf. 5 alnar närmast dörren, der vi hafva ett bord med hänkar, der är vår matsal, matlagningsrum, och tillika sofställe för betjenterna. Alexej tillrädde i dag för första gången middag, endast köttsoppa, oafsedt litet mycket gryn och afredning, var den god. Gubben är omistlig, hela dagen surrar han omkring som en tomt, räknar och packar om sakerna, och hela tiden går munnen på honom. Vi hafva gifvit honom binamnet "kaffeqvarn". Mina officerare äro så slarfviga att gubben är helt olycklig. Det är äfven omöjligt för honom att hinna med dem alla, hvarför jag bedt dem skaffa sig betjenter ifrån kompaniet, så att gubben endast passar upp mig och tillika är kock... Kallt är här fördömt om nätterna, till all lycka har det endast en natt regnat, men då kom det duktigt, tältet höll likväl bra, men på morgonen kom det några häftiga vindstötar, det brakade några gånger i tältstängerna, och med ens brusto de alla tre, och undertecknad begrafdes formligen under tältet. Theglasen jag hade i handen, tappade jag i min tobaksask, thekannen stjalpte i sockerskålen, med ett ord en fullkomlig förstörelse. Alexej sprang utanför och försökte hålla emot, samt beskärmade sig öfver att folket ej hjälpte, men de voro alla i samma nöd, huru låga deras tält än äro. Folket i trakten sade att de ej minnas ett sådant oväder. Efter en par timmar lyste solen åter och hela bohaget var utbredd till torkning. Samma dag, i går, var bataljons högtid, hölls gudstjänst här, folket fick en sup och franskt bröd. Officerarna åto middag i en trädgård i **staden** med musik, men det var just ej roligt. Folket håller sig temmeligen friska, jag har väl några mindre sjuka, magen i oordning etc, men ingen på lasarettet. Två gånger om dagen håller jag exercise, och försöker förklara för dem huru det går till i krig, men nog äro de många bonderna besvärliga.

I det hela kan det vara bra att stå här en tid, för att hinna lära dem litet mera, men forargligt är det tillika att ligga stilla så nära krigsskådeplatsen. Tidningen se vi ej andra än en från Odessa och den är mera mager. Telegrammen ifrån kriget

Nr. 1 forts.

finnas dock, och hett tycks det gå till både vid Plevna och Schipka. Men här är allt annat än hett, alla sofva rundt omkring mig, och jag fryser fast jag har paletå på mig. Kommer jag väl i sängen i min nattrock, så blir det väl bättre, derföre god natt min egen älskade hustru, håll dig vid friskt mod, och glöm ej att der tiotusenden stupa, kan jag gå fri, och blir jag bland deras antal, så hoppas jag du ej skall behöfva skämmas för mig. Kyss alla våra små, och lär dem att ej glömma sin far. Helsa hjärtligt lilla mor, och skrif någon gång till Tuokila och Korsnäs. Innan vi gå härifrån skrifver jag ännu engång, brefvet Nr. 2. Numrera du äfven dina, så vet man om något förkommit. Adieu älsklings Mary. Många kyssar från din

Eugène